

Sygn. akt: I C 1010/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2022r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Hubert Wnorowski
Protokolant:	sekretarz sądowy Agnieszka Piskorz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 lutego 2022 r. w K.

sprawy z powództwa W. D.

przeciwko B. (...) z siedzibą w R. Oddział w Polsce z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej B. (...) z siedzibą w R. Oddział w Polsce z siedzibą w W. na rzecz powoda W. D. kwotę 965,95 zł (dziewięćset sześćdziesiąt pięć złotych i dziewięćdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 20.11.2020r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej B. (...) z siedzibą w R. Oddział w Polsce z siedzibą w W. na rzecz powoda W. D. kwotę 13,63 zł (trzynaście złotych i sześćdziesiąt trzy grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 20.11.2020r. do dnia zapłaty;

III. w pozostałej części powództwo oddala,

IV. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi,

V. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 327,58 zł (trzysta dwadzieścia siedem złotych i pięćdziesiąt osiem groszy) tytułem nieuiszczonej części kosztów opinii biegłego sporządzonej w sprawie.

VI. zasądza od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kętrzynie kwotę 53,46 zł (pięćdziesiąt trzy złote i czterdzieści sześć groszy) tytułem nieuiszczonej części kosztów opinii biegłego sporządzonej w sprawie.

Sygn. akt I C 1010/20 upr

UZASADNIENIE

Powód W. D. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. (...) z siedzibą w R. kwoty 1 616,83 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, tytułem częściowego odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki V. o nr rej. (...), kwoty 28,53 zł wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie od kwoty 1 616,83 zł za okres od dnia 19.08.2020 r. do dnia 19.11.2020 r.

oraz kwoty 300,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, tytułem poniesionych przez powoda wydatków związanych z wykonaniem kalkulacji kosztów naprawy w/w pojazdu.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 19.07.2020 r., doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki V. nr rej. (...), należący do poszkodowanych M. W. i B. W.. Sprawca szkody był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwaną B. (...) z siedzibą w R.. Pozwana przyjęła odpowiedzialność za szkodę i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego w sprawie (...) - (...) - 20, ustaliła oraz przyznała odszkodowanie w wysokości 458,35 zł, które wypłaciła poszkodowanym.

Z oświadczenia złożonego przez poszkodowane w dniu 26.10.2020 r. wynika, że wypłacona przez pozwaną kwota była niewystarczająca do naprawy pojazdu i nie doprowadziła do wyrównania szkody poniesionej w wyniku zdarzenia. Powód, na podstawie umowy cesji z dnia 26.10.2020 r., zawartej z M. W. i B. W., nabył wszelkie prawa do odszkodowania jakie przysługiwały poszkodowanym z tytułu szkody z dnia 19.07.2020 r.

W odpowiedzi, pozwana B. (...) z siedzibą w R. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu przyznała, iż przyjęła odpowiedzialność za szkodę poniesioną przez M. W. i B. W. wskutek uszkodzenia ich pojazdu marki V. o nr rej (...) w dniu 19.07.2020 r. Wskazała, że ustaliła wysokość odszkodowania na pokrycie kosztów naprawy auta na kwotę 458,35 zł, które obliczone zostały według sporządzonej przez pozwaną kalkulacji. Według pozwanej, wypłacone świadczenie pozwala na wykonanie kompleksowej naprawy pojazdu i jednocześnie nie prowadzi do wzbogacenia powoda.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19.07.2020 r., doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki V. o nr rejestracyjnych (...), należący do poszkodowanych M. W. i B. W.. Sprawca szkody był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w B. (...) z siedzibą w R.. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego w sprawie (...) - (...) - 20, ubezpieczyciel przyjął co do zasady odpowiedzialność za szkodę powstałą na skutek zdarzenia, ustalił i przyznał odszkodowanie w wysokości 458,35 zł, które wypłacił poszkodowanym.

(dowód: akta szkody – k. 57)

Umową cesji z dnia 26.10.2020 r., W. D. nabył od M. W. i B. W. wszelkie prawa do odszkodowania jakie przysługiwały im od pozwanej w związku ze szkodą z dnia 19.07.2020 r., w pojeździe marki V. o nr rej. (...).

(dowód: umowa cesji – k. 7)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów, w tym akt szkody, albowiem prawdziwość tych dokumentów nie była kwestionowana przez strony, nie budzi też wątpliwości Sądu.

Spór pomiędzy stronami dotyczył wysokości kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu oraz zasadności poniesienia przez powoda kosztów sporządzenia prywatnego kosztorysu. W opinii Sądu, pozostałe okoliczności sprawy były pomiędzy stronami bezsporne, w szczególności okoliczności zaistnienia szkody oraz odpowiedzialność pozwanej co do zasady za szkodę wynikającą z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy. Bezsporny był również zakres uszkodzeń pojazdu marki V. o nr rej. (...).

W celu ustalenia rzeczywistej wartości szkody, tj. kosztów naprawy wspomnianego pojazdu, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej inż. Z. K. (k. 101-135, 167-169). Według opinii biegłego, przy użyciu oryginalnych części zamiennych z logo producenta O koszt naprawy pojazdu wynosi 1844,15 zł. Jednak – jak wskazał

biegły – w analizowanym przypadku jest dopuszczalne i ekonomicznie uzasadnione zastosowanie części zamiennych o porównywalnej jakości P, dlatego koszt naprawy pojazdu na dzień na dzień powstania szkody wynosił 1424,30 zł.

Natomiast w uzupełniającej opinii biegły wykazał, że zastosowana w kosztorysie część zamienna o porównywalnej jakości była uzasadniona, natomiast obniżenie kosztów materiału lakierniczego dotyczyło tylko nakładki zderzaka. Ponadto w związku z tym, że w przedniej prawej części zderzaka widoczne są zarysowane, które nie powstały w wyniku zdarzenia to konieczne było zastosowanie korekty 25%.

Sporządzona przez biegłego opinia jest kompletna, wyczerpująca, nie zawiera sprzeczności, błędów faktycznych ani logicznych. Poczynione przez biegłego w opinii ostateczne ustalenia co do kosztów naprawy i wynikające z tej opinii wnioski w całości należało podzielić. Powód kwestionował co prawda ustalenia poczynione przez biegłego w pierwotnej opinii, jak też w opinii uzupełniającej, jednak biegły – zdaniem Sądu – wystarczająco precyzyjnie odniósł się do stawianych zastrzeżeń. Stąd też sporządzenie kolejnej opinii uzupełniającej Sąd uznał za zbędne.

Należy jedynie w tym miejscu zaznaczyć, że wysokość kosztów naprawy obliczona przez biegłego wskazuje na zaniżoną wartość odszkodowania dotychczas przyznanego poprzednikowi prawnemu powoda przez pozwany zakład ubezpieczeń.

Zgodnie z treścią art. 363 § 2 kc poszkodowany może wybrać, czy naprawienie szkody ma nastąpić przez przywrócenie do stanu poprzedniego, czy przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Poszkodowany może te roszczenia kierować bezpośrednio do ubezpieczyciela, który odpowiada w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Z przepisów kodeksu cywilnego oraz ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych wynika, że naprawienie szkody przez ubezpieczyciela może polegać tylko na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej, nawet więc gdy poszkodowany wybiera naprawienie szkody przez przywrócenie do stanu poprzedniego, to świadczenie zakładu ubezpieczeń sprowadza się do wypłaty sumy pieniężnej. Skoro ma ona jednak pełnić taką samą funkcję jak przywrócenie do stanu poprzedniego, to wysokość tego odszkodowania powinna pokryć wszystkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki niezbędne do przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu (por. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r. III CZP 80/11).

Z treści art. 361 §2 KC wynika obowiązek pełnej kompensacji szkody. Celem kompensacji szkody poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania jak najtańszych sposobów likwidacji szkody, ma natomiast prawo wyboru takiego sposobu przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, który ten stan przywróci w stopniu najpełniejszym. W szczególności obowiązek poszkodowanego minimalizowania szkody nie polega na ograniczaniu należnego stronie odszkodowania przez wybór najtańszych sposobów jej naprawienia, ale na takim postępowaniu w trakcie zdarzenia powodującego szkodę i bezpośrednio po nim by ograniczyć rozmiar szkody w sensie faktycznym. Poszkodowany ma prawo wyboru w jakim warsztacie naprawczym dokonana naprawy, jak też czy naprawa zostanie dokonana nowymi częściami oryginalnymi czy też częściami nieoryginalnymi lub używanymi.

Jak już wyżej wskazano, stosownie do art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody polega na przywróceniu stanu poprzedniego, chyba że poszkodowany wybrał świadczenie polegające na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej albo że za świadczeniem w pieniądzu przemawiają szczególne okoliczności. Jak z tego wynika, wybór sposobu naprawienia szkody należy do poszkodowanego czyli w okolicznościach sprawy, poprzednika prawnego powoda. Skoro wybrał naprawienie szkody przez zapłatę kwoty odpowiedniej, tj. pozwalającej na pokrycie kosztów naprawy, to obowiązkiem ubezpieczyciela jest ustalenie wysokości tej kwoty i jej wypłata.

W tym miejscu należy zauważyć, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Chodzi zatem o przywrócenie do stanu sprzed wyrządzenia szkody pojazdu jako całości. Przywrócenie do stanu poprzedniego oznacza wobec tego, że pojazd ma być sprawny technicznie i zapewnić

poszkodowanemu komfort jazdy w takim stopniu jak przed zdarzeniem (vide – m.in. uchwała SN z 12.04.2012r., III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112, Prok.i Pr.-wkł. (...)).

Mając na uwadze powyższe uregulowania oraz wnioski opinii biegłego co do wyliczonego odszkodowania, Sąd uznał za zasadne w tym zakresie uwzględnienie powództwa w części.

Jak wynika z opinii biegłego sporządzonej na żądanie powoda, koszt naprawy przedmiotowego pojazdu z zastosowaniem zaproponowanej przez biegłego metodologii, zaaprobowanej przez Sąd z opisanych wyżej względów, wyniósł 1424,30 zł. Dlatego, uwzględnivszy kwotę 458,35 zł, dotychczas wypłaconą przez ubezpieczyciela poprzednikowi prawnemu powoda, Sąd uwzględnił powództwo w kwocie 965,95 zł. Od tej kwoty zasądzono również należności z tytułu skapitalizowanych odsetek. W pozostałej części powództwo oddalił.

Zgodnie z tezą uchwały Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 roku (II CZP 24/04) odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. W analizowanej sprawie Sąd przyjął, że wykonanie kalkulacji kosztów naprawy nie było uzasadnione. Biorąc także pod uwagę wynik procesu zasądzenie tej kwoty od pozwanego nie byłoby zasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., mając na uwadze, że powództwo zostało uwzględnione tylko w części Sąd koszty wzajemnie pomiędzy stronami zniósł. Z tego też względu Sąd zasądził od stron procesu nieuiszczone kwoty należności za opinię biegłego (ponad wpłacone zaliczki). Z tym, że kosztami opinii uzupełniającej obciążył wyłącznie powoda.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...).

(...)

K.,(...)